N°. 335.

DE GRONDWET.

TE ZEGELEN 1854

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . „ 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

VRIJDAG 23 JUNIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . „ 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

Niet zoozeer om op de zaak terug te komen, welke wij als voldoende toegelicht beschouwen, maar om op nieuw een bewijs te leveren, hoe de *Nieuwsbode* op hoogen toon veroordeelt, of liever insinueert, zonder zelfs de insinuatie te steunen op eenige bekendheid met de zaak, waarover hij spreekt, maken wij onze lezers met de volgende regels van dat blad bekend:

De pennestrijd tusschen de *Nieuwsbode* en *Grondwet* gevoerd, over de vertraging van zeker algemeen verslag, aan den heer van der Linden opgedragen, geeft aanleiding tot de volgende feitelijke opmerkingen, die moeten aantoonen, aan welke zijde de waarheid en goede trouw zijn.

Bij Koninklijke boodschap van 13 Maart 1851 werd het ontwerp tot regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der ministeriële departementen, aan de Tweede Kamer ingezonden.

Het verslag over dit ontwerp werd vastgesteld op den 14den Mei 1851.

Eene uitvoerige memorie van beantwoording en gewijzigd ontwerp werden aan de Tweede Kamer ingezonden, onder dagteekening van 7 Augustus 1851.

De zitting werd gesloten, zonder dat er een algemeen verslag was uitgebragt.

Bij Kon. boodschap van den 7den October 1851 werd, overeenkomstig het bestaande stelsel, dat met het einde des zittingjaars alle aanhangige voordragten waren vervallen, het *gewijzigd ontwerp* weder aan de Tweede Kamer ingezonden.

Wanneer de commissie van rapporteurs geen nader onderzoek in de sectiën noodig oordeelde, of dit, gelijk de aard der zaak medebragt, slechts pro forma had plaats gehad, hing het van de algemeene rapporteurs af, om, door het opmaken des verslags, dat in een presistit had kunnen bestaan, de zaak van wijzen te brengen.

Doch dit zoude geenszins met de bedoelingen gestrookt hebben; want het ontwerp zoude hoogst vermoedelijk tot wet zijn verheven.

De Minister VAN ROSENTHAL trad op den 15den Julij 1852 af, zonder dat verslag over dit ontwerp was uitgebragt, dus nagenoeg één jaar later.

Is ter kwader trouw in *de Grondwet* ministeriële verantwoordelijkheid en regterlijke organisatie verward?

Ziet hier nu de domheid; wij weten er geen anderen naam voor.

Bij de sluiting der zitting zijn niet slechts alle aanhangige voordragten vervallen, maar ook, als natuurlijk gevolg daarvan, alle *commissiën van rapporteurs.*

De wetsontwerpen *moeten* op nieuw worden onderzocht in de afdeelingen, eerst *waarna* op nieuw eene commissie van rapporteurs wordt benoemd, *waarna* alweder door die commissie een algemeen rapporteur wordt benoemd.

Eene commissie van rapporteurs, die nog niet bestond, kon dus niet oordeelen, of er al dan niet een nader onderzoek noodig was. Het is de taak van de centrale afdeeling, om de Kamer in de sectiën bijeen te roepen. En de algemeene rapporteur kon evenmin de zaak in staat van wijzen brengen, om de eenvoudige reden, dat er toen nog geene commissie, en dus ook geen rapporteur aanwezig was.

Is het niet belagchelijk, wanneer men over de handelingen der Kamers een oordeel velt, wanneer men zelfs niet weet, op welke wijze die Kamers werken?

En nu de insinuatie.

Welke *„bedoelingen“*, wij vragen het, konden, redelijkerwijs, ondersteld worden te bestaan bij eenig lid van de bedoelde commissie van rapporteurs, om de aanneming van een ontwerp des heeren ROSENTHAL tegen te werken? Zou het, van wege de politieke sympathie van de meerderheid dier commissie met het toenmalige Ministerie, niet veeleer natuurlijk zijn geweest, wanneer de aanneming allezins bevorderd ware?

Hoe weet de *Nieuwsbode*, „dat het ontwerp hoogst vermoedelijk tot wet zou zijn verheven“: een wetsontwerp, waarover nimmer verslag is uitgebragt, waarvan men dus niet *kon* weten, hoe de afdeelingen der Kamer er over dachten? Integendeel: zijn wij wèl onderrigt, dan moeten er vele hoofdpunten in het ontwerp zijn geweest, waartegen in de afdeelingen groote bezwaren waren gerezen.

Wij hebben vroeger, met aanwijzing van data, beschreven hoe het kwam, dat, toen op 15 Julij 1852, de heer ROSENTHAL aftrad, geen verslag *kon* zijn uitgebragt, en wij hebben geen lust dat alles te herhalen. Wij herinneren slechts, dat op de voorloopige nota, die door de Commissie van Rapporteurs was ingezonden, nimmer eenig antwoord was ingekomen, zoodat vóór dien tijd het opmaken van eenig verslag ondenkbaar was; en dat reeds vele weken, welligt maanden te voren, de aftreding des heeren ROSENTHAL was te voorzien, zóó zelfs, dat men zich inderdaad verwonderde, dat die aftreding zoo lang vertraagd werd.

Voor goed stappen wij van dit onderwerp af, dat het interessante alleen heeft ontleend aan de hatelijkheid van den aanval en aan de domheid van den aanvaller.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zeide in de zitting van 11 Mei:

„De kerkelijke en bijzondere instellingen hebben regt op zoodanige vrijheid in haar bestuur en beheer, wegens haren aard en wegens haren oorsprong; zij hebben daarop regt, omdat zij haar bestaan te danken hebben aan kerkelijke en aan bijzondere weldadigheid; *de burgerlijke wet heeft op het bijeenbrengen van die gelden geen den minsten invloed kunnen uitoefenen; zij zijn door de gevers geschonken met het oogmerk, dat zij gebruikt zouden worden voor armen, door hen aangewezen, dat zij zouden worden beheerd door hen, die met het bestuur van zoodanige instellingen zijn belast.*“

Wij gelooven, dat de Minister, des gevraagd, zou te kort geschoten zijn in het leveren van een overtuigend bewijs van hetgeen in die zinsneden wordt beweerd.

Wij zijn van een ander gevoelen.

Onmiskenbaar heeft de naauwe vereeniging van Kerk en Staat een beslissenden invloed uitgeoefend op het bijeenbrengen der kerkelijke armen-fondsen, grootendeels zoo al niet uitsluitend, ontstaan door erfmakingen en giften, waarvan het beheer, *op publiek gezag en toezigt*, een wissen waarborg opleverde, dat zij aan het doel harer bestemming niet zouden worden onttrokken.

Men was in vroegere tijden meer en beter bekend met de eischen van de publieke dienst, en vooral wat nu onder staatsarmenzorg in een kwaden reuk werd gebragt, scheen destijds onder de verhevene pligten van de Overheid te behooren: een werkzaam staatstoezigt.

Bij den onzekeren waarborg, dien de partijzucht der kerkelijken voor een trouw beheer opleverde, was het vertrouwen op dat staatstoezigt eene krachtiger drijfveêr tot weldadigheid.

Maar vooral ook, omdat de ondersteuning van den staat voor den materiëlen welstand van de Kerk steeds onmisbaar bleef.

De kerkelijke liefdadigheid bloeide immers het meest, als de staatsvoogdij op het krachtigst werd uitgeoefend.

Ontelbaar zijn de plaatselijke verordeningen, die, op grooter of kleiner schaal, de kerkelijke armenzorg naar plaatselijke behoefte regelden.

Sedert men genoegen begon te vinden in de verdachtmaking van het staatstoezigt, is de kerkelijke liefdadigheid gaan kwijnen; *terwijl de individuele liefdadigheid aanwies.*

De Minister kon, bij eene aandachtige waarneming van onzen tegenwoordigen toestand, de overtuiging erlangen, dat zijn beweren in strijd is met de historie en met de ervaring. Il faut juger des circonstances d'après leur date.

Nu heeft de Minister zich in gissingen begeven, die een trouw onderzoek niet kunnen doorstaan.

Trouwens, hoe zijn de armenfondsen bijeengebragt, behalve door toegeëigende bezittingen bij de reformatie, die aan de securalisatie zijn onttrokken? Immers grootelijks onder het bestaan eener *heerschende* kerk, en niet zelden door mildelijk toegekende inkomsten en regten der burgerlijke gemeenten.

In trouwe, zoo de armenzorg enkel door middel der kerkelijke collecten moest worden vervuld, gewis, die pligt zou slechts voor de helft kunnen worden behartigd. Men scheppe zich toch geene illusiën, maar neme de zaken zoo als zij zijn.

Buitenland.

ENGELAND.

— Den 19 dezer hebben de Koning van Portugal en de Hertog van Oporto de City bezocht; zij werden door de lord-major en zijn raad ontvangen, die hun een adres hebben aangeboden, waarop de jeugdige Koning geantwoordt heeft. Zij bezochten vervolgens de bank, de beurs en het stadhuis, waarna zij een schitterend dejeuner op Mansionhouse hebben aangenomen.

— Den 19 dezer was de eerste dag, dat het glazen paleis te Sydenham, voor het publiek tegen betaling was opengesteld. Het aantal bezoekers bedroeg 12,000.

— Men verneemt, dat gisteren een oproer uitgebarsten is onder de zeelieden van het schip *Fidelia,* bestemd om landverhuizers naar New-York over te brengen en hetwelk reeds zeilklaar was. Het oproer is ontstaan, doordien de zeelieden weigerden aan het bevel te gehoorzamen, waarop een hunner bij den arm werd aangegrepen, die alstoen zijn mes trok en zijn superieur eene wonde toebragt. De kapitein schoot onmiddellijk toe en loste zijn pistool op twee zeelieden, die bereids allen opgestaan waren. Een aantal hunner ontving in de worsteling wonden en kneuzingen.

— De betaling van de rente der Portugesche schuld, voor het semester vervallen op 1 Julij en alhier betaalbaar, is thans aangekondigd,

— Van de paarden, die tot nog toe uit Engeland naar het Britsche leger in Turkije zijn gezonden, zijn over het geheel vier ten honderd op de zeereize of ten gevolge derzelve overleden. Dit wordt door deskundigen als eene zeer voldoende uitkomst beschouwd, terwijl het verlies bij het overvoeren der paarden voor het Fransche leger in het Oosten, niettegenstaande den korteren afstand, vrij wat grooter moet zijn.

FRANKRIJK.

Bij Keizerlijk besluit zijn tot de waardigheid van senator verheven de heeren Daviel, procureur-generaal bij het keiz. hof van Rouaan, oud Minister; de Sivry, prefect van het dep. de la Meurthe; de divisie-generaal Lyautey, lid der commissie voor de artillerie; de burggraaf de Pernety, divisie-gener.; de markies de Cramayel, div.-gen. en de gewezen gedeputeerde, baron de Chassiron.

— De keizerl. raad van openbaar onderwijs is, onder het voorzitterschap van den minister van openbaar onderwijs en eeredienst, tot eene buitengewone zitting bijeengekomen, die den 15 Julij moet gesloten worden. Deze zitting heeft ten doel, om maatregelen te beramen tot uitvoering van de wet op het openbaar onderwijs, onlangs door de wetgevende vergadering en den senaat aangenomen.

— In een schrijven uit Janina van 1 Junij, voorkomende in den *Moniteur Français* wordt gezegd, dat Fuad Effendi in de Tchamouria zoowel als in de districten van Prevessa en Arta, in zijne pogingen tot dusverre goed geslaagd is. Deze kommissaris des sultans heeft ten opzigte van de Grieksche ingezetenen evenveel zachtmoedigheid aan den dag geleed als vastheid tegenover de Grieksche avonturiers. De landlieden keerden tot hunne gewone werkzaamheden terug, het vertrouwen begon te herleven en er begon weder kalmte te heerschen,

SARDINIE.

In de kamer der afgevaardigden heeft laatstelijk eene gewigtige discussie plaats gehad; zij betrof eigenlijk slechts één finantieel vraagstuk: de vestiging van het regt van successie, en de vraag, of er schulden al dan niet bij de heffing van het regt bij het actief zou worden afgetrokken. De beraadslaging is spoedig het staatkundige terrein getreden. Men heeft van art. 3, waarbij de schulden; in de berekening van de nalatenschap werden opgenomen, een vraagstuk van vertrouwen gemaakt. Het kabinet heeft de overwinning behaald, maar met eene eenvoudige meerderheid van 2 stemmen, namelijk van 75 tegen 73 stemmen. De stemming heeft natuurlijk een grooten invloed te weeg gebragt.

PARMA.

— Volgens een schrijven uit Parma in de *Opinianen*, was de regter van instructie in de zaak van den moord, gepleegd op den groothertog, van 12 dezer op de openbare straat, met drie dolksteken afgemaakt.

GRIEKENLAND.

In een schrijven uit Janina van 1 dezer, voorkomende in den *Franschen Moniteur*, wordt gezegd, dat Fuad-Effendi in de Tetamauria zoowel als in de districten van Prevesa en Arte, in zijne pogingen tot dusverre goed geslaagd is. Deze commissaris des sultans heeft ten opzigte van de Grieksche ingezetenen evenveel zachtmoedigheid aan den dag gelegd als vastheid tegenover de Grieksche gelukzoekers. De landlieden keerden tot hunne gewone werkzaamheden terug, het vertrouwen begon te herleven en er begon weder kalmte te heerschen.

Een brief uit Athene van 12 dezer houdt in, dat Koning Otto niet zonder aarzeling er in heeft toegestemd, dat een deel van het bezettingsleger, dat in den Piraeus is ontscheept, in Athene garnizoen zal houden.

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft aan den Koning een besluit ter onderteekening aangeboden tot ontbinding van de Kamer der afgevaardigden, waarbij de kiezers worden opgeroepen tot zamenstelling eener nieuwe vergadering.

Men meende te Athene, dat de staatkundige betrekkingen met Turkije spoedig zouden worden hervat, en dat de heer Metaxas eerlang naar Konstantinopel zou terugkeeren.

SPANJE.

— Te Madrid zijn de generaals Massina en Orlando in den nacht van 14 op 15 dezer gearresteerd. De eerstgenoemde heeft gelegenheid gehad te ontsnappen uit de plaats, waar hij voorloopig was opgesloten, door misbruik te maken van het vertrouwen des officiers, aan wiens bewaring hij was toevertrouwd. De generaal Orlando, zou in den avond van den 15, naar eene plaats in Gallicie vertrekken, hem door de regering als zijn verblijf aangewezen. De regering had in den afgeloopen nacht eenige maatregelen van voorzorg genomen.

RUSLAND.

Een onlangs uit Petersburg teruggekeerd Engelschman heeft een zeer somber tafereel van den toestand dier vroeger zoo vrolijke en bedrijvige hoofdstad opgehangen. Paleizen zijn in kazernen herschapen, de bruggen afgebroken, tenten voor 40,000 Raskieren opgeslagen, die hunne Steppen in Orenberg en Berm verlaten hebben, om Petersburg te beschermen, nog met lansen, bijlen, boogen pijlen gewapend zijn en de schoone en goed gewapende lijfgarde moeten vervangen, welke deels naar Polen, deels naar Finland is afgetrokken. Handel en scheepvaart staan nagenoeg stil. Op de breede en prachtige Newastroom, voormaals met honderde schepen overdekt, ontwaart men slechts nu en dan een met steenen beladen barkschip, of eene stoomboot die troepen overvoert. De hoogere klassen der maatschappij gaan onder al de vrijwillige en onvrijwillige offers, die zij moeten opbrengen gebukt, terwijl de lagere klassen in eene opgewondene geestdrift verkeeren, welke zich niet zelden in het mishandelen van vreemdelingen lucht geeft, zoodat de politie moeite heeft deze te beschermen. Een zoo groot aantal vreemdelingen neemt dagelijks de wijk naar Memel, dat men weken vooruit plaatsen op de rijtuigen derwaarts bestellen moet.

— Men meldt, dat de keizerin van Rusland, in weerwil van de raadgevingen harer geneesheeren, welke haar een langdurig verblijf in eene zuidelijke streek dringend hebben voorgeschreven, besloten heeft wegens de tegenwoordige staatkundige omstandigheden bij haren echtgenoot te blijven. Men zegt, dat de staat harer gezondheid zoo achteruitgegaan is, dat deze ernstige ongerustheid inboezemt.

TURKIJE.

ATHENE, 14 Junij. De laatst ontvangen telegrafische depêches zijn van den volgenden inhoud: Hadjipetros weigert zich te onderwerpen.

KOPENHAGEN, 20 Junij. Eene afdeeling der Engelsche vloot heeft een aanval beproefd op Gamla-Carlebij, in de golf van Bothnie, welke echter mislukt is. Bij deze gelegenheid zijn drie Engelsche officieren en 30 soldaten gedood. 40 gevangen genomen en een groot getal gewond, terwijl eene Engelsche boot in handen der Russen is gevallen.

WEENEN, 20 Junij. Volgens een gerucht, dat allezins geloof verdient, is de vesting Silistria door de Turksche troepen ontzet. De Russen zijn over den Donau teruggetrokken.

— Men verzekert, dat de ontruiming van Wallachije door de Russen weldra zal plaats vinden.

— 21 Junij. Prins Paskewitsch, die den 16den te Jassij is aangekomen, begeeft zich thans naar Odessa.

BERLIJN, 21 Junij. Tusschen den keizer van Rusland en den koning van Pruissen zal eene persoonlijke zamenkomst worden gehouden te Newstadt bij Tilst.

De bezetting der vesting Silistria is met 4000 man versche Turksche troepen vermeerderd.

TRIEST, 21 Junij. Heden zijn alhier berigten uit Konstantinopel ontvangen tot 12 dezer. Zij melden, dat de Donaumondingen geblokkeerd zijn, dat de inscheping der Engelsche troepen onder prins van Cambridge een aanvang heeft genomen, en dat prins Napoleon een kamp te Dampacha heeft opgerigt.

In de zitting van het Hoogerhuis van 19 dezer heeft, gelijk reeds voorloopig werd gemeld, lord Lyndhurst de aandacht van het Huis gevestigd op den inhoud van het memorandum, dat door de Kabinetten van Weenen en Berlijn aan hunne gezanten bij den Duitschen Bond te Frankfort is overhandigd. De edele Lord erkende, dat het onregelmatig was over een staatsstuk te beraadslagen, dat aan het Huis niet was onderworpen, maar men heeft het in de officiële dagbladen van Berlijn, Weenen en Frankfort kunnen lezen. Dat staatsstuk heeft aanleiding gegeven tot levendige discussie, en vele personen hebben het slechts met vrees gelezen. De inhoud is er eenigzins duister van, maar schijnt aan te duiden, dat, na den krijg, de toestand van het grondgebied van Turkije aan de eene zijde en van Rusland aan den anderen kant dezelfde zal blijven. Het protocol van 5 September, dat naar bedoeld memorandum verwijst, heeft dat punt werkelijk buiten twijfel gesteld; want het is in den denzelfden geest vervat. Ingevolge de overeenkomsten, tusschen de vier mogendheden aangegaan, zal er derhalve, welke ook de uitslag van den krijg zij, geene wijziging worden aangebragt in de grenzen van het grondgebied van Rusland en Turkije. Vóór de oorlogsverklaring werd dit protocol vastgesteld. Maar, nadat de oorlog verklaard is, heeft Engeland zich vereenigd met de beginselen, op grond waarvan de acte van 5 September is opgemaakt. Het is dienvolgens zeer moeijelijk te zeggen, welke beginselen door de vier mogendheden zijn gevolgd, naar het schijnt blijkbaar, dat zij thans uit dat oogpunt te werk gaan, dat, zoo Rusland de onschendbaarheid van het Turksche gebied en de onafhankelijkheid van den Sultan waarborgt, de oorlog ten einde moet worden gebragt door het herstel van den staat der zaken, die vóór zijne uitbarsting bestond. Maar de scheepvaart over den Donau is van het grootste gewigt voor Engeland en voor Midden-Europa, en het noodlottig verdrag van Adrianopel heeft aan Rusland de bewaking van de monden van die rivier overgelaten. Rusland heeft zijne verbindtenissen nagelaten, ten einde de ontwikkeling der haven van Odessa te bevorderen en heeft de mogendheden buiten staat gesteld er in toe te stemmen, haar te verplaatsen in de stelling, betrekkelijk het grondgebied, dat zij voor den krijg bezat. Het is dus volstrekt noodzakelijk, dat er aan die zijde eene verandering plaats vindt. En zoo nu aan de Westzijde van de Zwarte zee dit het geval is, dan moet er met nog veel meer grond aan de tegenoverstaande zijde eene verandering tot stand komen. Is het mogelijk, dat men er in bewilligt aan Rusland het grondgebied terug te geven, dat het in Circassie heeft verloren of zal verliezen? En, zoo men Rusland in zijn vorigen toestand terug brengt, welke waarborg bestaat er dan tegen de terugkeering van nieuwe overheersching, wanneer men het oogenblik daartoe maar geschikt oordeelt? Rusland heeft steeds bij zijne aanvallen gerekend op de verdeeldheid van de groote Mogendheden van Europa, en zeker, zoo het Hof van Weenen de inzigten van Pruissen deelde, dan zou het gevolg daarvan voor het kabinet van St. Petersburg geruststellende zijn. Men zal zeggen, dat, zoo er voldoende waarborgen mogten gegeven worden voor het behoud van de onschendbaarheid van Turkije, men dan onbevreesd het *statu quo* zou kunnen behouden. Maar wie zal voor de vereeniging der vier mogendheden instaan? Zoo Rusland zich verbindt de onafhankelijkheid van de de Porte te eerbiedigen, wie zal het dan nu op zijn woord durven vertrouwen? Hebben zijne verbindtenissen niet de waarde van het papier, waarop zij geschreven staan? Om zich daarvan te overtuigen, denke men slechts aan de valsche verzekeringen, aan Sir Hamilton Seymour, over het bijeentrekken der troepen, vóór den inval der vorstendommen. De waarheid is, dat de geheele geschiedenis van Rusland slechts oplevert misleiding, dubbelzinnigheid, logen en geweld. En zij is van dien aard, dat wé ons moeten wachten op de minste zijner verzekeringen te bouwen. Rusland heeft in de diplomatieke taal een nieuw woord ingevoerd, het is van *stoffelijke waarborgen*. Zoo het er in bewilligt aan de verbondene Mogendheden een stoffelijken waarborg te verschaffen: een waarborg van genoegzaam gewigt, dat het in zijn behoud belang kan stellen, mogelijk zouden wij het kunnen aannemen. Maar een zedelijken waarborg, eene verbindtenis van eer is niet van de minste waarde. In zoodanige omstandigheden kunnen wij in geen geval den vrede sluiten op de grondslagen van het *statu quo*. Wij moeten de magt van Rusland beteugelen en het zijne middelen van aanval ontnemen. Maar dien uitslag zullen wij nooit bereiken, tenzij wij zijne vloot in de Zwarte zee zullen hebben vernield en Sebastopol veroverd.

De graaf Clarendon heeft daarop geantwoord: Het staatstuk, waarvan hier sprake is, betreft alleen de belangen van Duitschland, en verzwakt in geenen deele de verbindtenis, die sedert door Oostenrijk en Pruissen, tegenover Engeland en Frankrijk zijn aangegaan. Integendeel, zij worden daardoor versterkt. Drie maanden geleden heb ik in uw midden gezegd, dat Oostenrijk in dezen krijg niet onzijdig kon blijven. Wat ik gezegd heb, heeft zich bevestigd. Het is waar, dat eenige Duitsche mogendheden met eene zekere soort van angst de denkbeeldige almagt van Rusland huldigen. Maar Oostenrijk deelt die schandelijke vrees niet. In het begin van deze maand heeft het aan Rusland eene waarschuwing gezonden om de Vorstendommen te ontruimen, en het heeft met de medewerking van Engeland en Frankrijk met de Porte eene overeenkomst gesloten, op grond waarvan zijne krijgsbenden de Vorstendommen kunnen bezetten, zoo lang dit noodig moet wezen. Terzelfder tijd heeft het zich verbonden, om, zoo het noodig ware, eene krijgsmagt af te zenden tot het dempen van den opstand van Montenegro en tot medewerking ter beteugeling van den Griekschen opstand. Tegen het einde dezer of in het begin der volgende maand zal het een leger van 300,000 man op de been hebben gebragt, en in zoodanige omstandigheden, geloof ik, dat men op zijn woord kan rekenen, en dat men gelooven mag, dat zijne bedoelingen met de onze overeenstemmen. Ik zal mij niet wagen hier in ontwikkeling te treden over de grondslagen, waarop de vrede zal moeten worden gesloten; de verbonden mogendheden weten het, dat de magt en de staatkunde van Rusland gevaarlijk zijn voor de rust van Europa, eene hinderpaal voor den vrede en voor den voortgang der beschaving, het doel van Europa moet zijn die magt te verzwakken, en die staatkunde te verijdelen, en wij weten het wel, dat de middelen om daartoe te garaken, op dit oogenblik, zoo aanzienlijk zijn, dat de gelegenheid zoo wonderdadig gunstig is, dat men te vergeefs zou trachten ze een andermaal weêr te vin[den]. Geheel Europa moest door ons niet in beweging ge[bragt] zijn, om onbeduidende uitkomsten te verkrijgen. De ver[bonden] mogendheden zijn het allen eens, ten aanzien [van] dat punt, dat, zoo men zelf bepaalde, de tegenwoord[ige] buitensporigheden te verijdelen, men alleen het gevaar [zou] verschuiven.

Lord Derby merkt op, dat de edele graaf over het wigtige gedeelte van het vraagstuk al te ligt is heengeg[aan]. Het is de vraag niet, of Oostenrijk in zijne verklaring[en] regt is, maar men moet den zin van zijne verklaring [op]sporen, voor het geval dat Rusland de vorstendom[men] mogt ontruimen. Ik verheug mij overigens over de [ver]klaringen van den edelen lord; want ik heb de over[tui]ging, dat het volk van dit land, niet voldaan zal [zijn] voor dat de heerschzucht van Rusland zal zijn gefnuikt. Het is onzen pligt de Circassiërs niet te verlaten. Het [is] onmogelijk te gedoogen, dat de Zwarte zee een Russ[isch] meer, en de Donau eene Russische vaart blijve; en ik [ben] mij uit dat oogpunt overtuigd, dat de taal van den [edelen] lord, zoo zij door de geheele Regering wordt onders[teund], algemeen genoegen geven zal.

Graaf Aberdeen. Er blijft voor mij slechts weinig [toe] te voegen bij de woorden van den edelen lord, [minister] van Buitenlandsche Zaken, maar ik kan toch niet [nalaten] te doen opmerken, dat de rede van lord Lyndhurst [drie] maanden geleden, meer doelmatig zou zijn gewe[est]. [De] oorlog is aangevangen met het eenige doel een bond[genoot] tegen een onregtvaardigen aanval te beschermen, [het] eerste oogmerk der onderhandelingen was de onsch[end]baarheid van Turkije te waarborgen en geenszins om [de over]meestering van Turkije op het Russisch grondgebied te bereiden. Wat nu de sluiting van den krijg aan[gaat], lost deze zich geheel op in deze woorden: een billijke eervolle vrede maar het is onordelijk, dat de aard van [den] vrede geheel van den loop der krijgsgebeurtenissen [zal] afhangen. Het is zeer mogelijk, den oorlog met de gr[ootste] kracht voort te zetten, maar tegelijkertijd ook bez[ield] zijn door den christelijken wensch, om de vijandelijk[heden] zoo spoedig mogelijk te eindigen.

Na eenige aanmerkingen van lord Beaumont we[rd het] incident geëindigd.

— De regtstreeksche berigten uit Konstantinopel lo[open] tot 10 dezer. Zij behelzen bijzonderheden over de [bewe]gingen der troepen, die ten doel hebben eene aanzien[lijke] krijgsmagt aan de andere zijde van den Balkan te [veree]nigen. Er blijkt daaruit, dat de Engelschen het m[idden]punt van het operatie-leger uitmaken, en zich te P[rava]di vereenigen; de Franschen den regtervleugel, aan [de] zijde van Varna, en de Turken den linkervleugel, [bij] Schumla. Men hield het er voor, dat die legermagt [spoe]degelijk Silistria zou ontzetten, daar die vesting, [niet te]genstaande de manhaftige verdediging der bezetting, [in een] gevaarvollen toestand verkeerde. Men hoopte slechts [dat] zij het zoolang zou kunnen uithouden, tot dat de [troe]pen, ter hulpe gezonden, den tijd hadden aan te ko[men]. Men kende natuurlijk op dat tijdstip de berigten v[an Si]listria niet van 16 dezer, die ongunstig voor de R[ussen] waren, en volgens welke de werkzaamheden van [het] beleg waren gestaakt. De bijzonderheden, nopens het [ge]beurde voor Silistria van die latere dagteekening, zijn [nog] onbekend. Uit Weenen meldt men, dat het afzetten [van] het been van den generaal Schilder, te Kalarasch, [niet ge]lukt is geslaagd, zoodat men hoop voedde, dat een [der] verdienstelijkste generaals van het Russische leger, [niet te]genstaande zijn hoogen ouderdom, het leven zal behouden. Het *Journal de Constantinople* bevestigt het over[lijden] van Mussa-Pacha, bevelhebber van Silistria. Alle t[wijfel] deswege is dus opgeheven. De overwinning, die de T[urken] op de Russen den 2den dezer behaald hadden, is [zeer] ongelukkig duur betaald. Mussa-Pacha is edel gesneuveld voor zijn vaderland en voor zijn vorst. Turkije be[treurt] in hem een zijner getrouwste kinderen, die het w[apen] voor zijne verdediging is opgetreden. Hij is onverschrokken en bedaard gestorven, te midden van den behaalden [zege], na nog eenmaal een vijand, die in getal zooveel s[terker] was, te hebben afgekeerd. In al de betrekkingen, w[aarin] hij was geroepen, heeft hij steeds zijn pligt met [ijver] vervuld, en zich de achting verworven van allen [die] onder zijne bevelen dienden. Hij was een be[kwaam], moedig, rond en vroom krijgsman. Hij heeft den [dode]lijken slag bekomen, op het oogenblik zelf, dat hij [zijn] gebed wilde aanvangen, om de Voorzienigheid te d[anken] voor de nieuwe overwinning, die aan het Turksche [leger] was geschonken.

Het *Journal de Constantinople* berekent het ver[lies], dat de Russen bij dit gevecht, vóór het overlijden [van] Mussa, geleden hebben, op 5 à 6000 man.

Uit het berigt, dat vorst Paskewitsch naar Odessa vertrokken, blijkt, dat de kwetsure, die hij bek[omen] heeft, niet van zeer ernstigen aard moet geweest zijn.

AMERIKA.

Een telegrafisch berigt uit New-York van 6 Junij [be]helst het volgende: Blijkens depêches van den heer [...] den gezant der Vereenigde Staten in Spanje, heeft [het] Madridsche kabinet er in bewilligd, niet alleen [de] boete, waartoe de *Black Warrior* was veroordeeld, [terug] te geven, maar ook om aan de Amerikaansche stoomboo[ten], die op Cuba varen, dezelfde voorregten toe te ke[n]nen als aan de Britsche stoomboten.

— Te Broocklijn hebben ernstige ongeregeldheden [plaats] gehad, ten gevolgen van eene methodistische leerrede, [die] op den hoek eener straat gehouden werd. Er ont[stond] een strijd tusschen de methodisten en de Iersche [katho]lieken; een veertigtal personen werden daarbij gewond.

— In Texas duren de rooverijen met dezelfde [hevig]heid voort.

— Lord Elgin was uit Washington naar Canada [...]

trokken. Men verzekert, dat een tractaat van reciprociteit voor de vischvangst gesloten is en aan het congres van Montreal zal onderworpen worden.

CHINA.

Een brief uit Singapore van 29 April meldt, dat de schout-bij-nacht sir James Stirling het berigt had ontvangen, dat het Russische eskader in de wateren van China naar het noorden van Japan vertrokken was. Twee fregatten hebben onmiddellijk bevel ontvangen, naar China onder zeil te gaan.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

ZITTING VAN DONDERDAG 22 JUNIJ.

In deze zitting zijn ingekomen vijf adressen, tot aanneming der wet nopens de armbesturen. Verzending aan de commissie voor de verzoekschriften. — Deze brengt, bij monde van den heer Paspoort van Grijpskerke, rapport uit: 1°. op een adres uit Gouda, tot wijziging der wetsbepalingen op de visscherij: — Griffie; — 2°. op een adres van de afdeeling Sneek der maatschappij tot afschaffing van den sterken drank; — Griffie; — 3°. op een adres van Mr. Pauwels, advocaat te Amsterdam, houdende bezwaren over eene gemeentelijke indeeling in Noord-Holland. — Griffie.

De commissien van rapporteurs zijn gereed met hare verslagen over de volgende ontwerpen van wet, als:

1°. tot verandering der straffen voor misdaden, door het krijgsvolk te water gepleegd;

2°. tot verhooging van Hoofdstuk IV der staatsbegrooting voor 1854;

3°. tot verhooging van Hoofdstuk IV der staatsbegrooting 1853;

4°. tot verhooging van Hoofdstuk X van 1853.

Drukken en ronddeelen, terwijl de beraadslagingen worden bepaald op aanst. Zaturdag, des morgens ten 11 ure.

De zitting is daarna gescheiden.

Tweede Kamer.

Het in de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal omtrent het wetsontwerp tot voorloopige indeeling der gronden van het Haarlemmermeer onder de aangrenzende gemeenten gehouden onderzoek, heeft aanleiding gegeven tot de volgende bedenkingen:

1. Men heeft de opmerking gemaakt, dat uit de Memorie van Toelichting niet blijkt, dat de Regering bij de zamenstelling van dit ontwerp het gevoelen der Haarlemmeer-commissie heeft ingewonnen.

2. Met de voordragt zelve konden enkele leden zich, in de overtuiging dat het noodig is spoedig te voorzien in den nog ongeregelden toestand van hen, die zich thans in den nieuwen polder bevinden en dat hier geene blijvende regeling mogelijk is, wel vereenigen.

Andere, *en wel verre de meerderheid* der bij het onderzoek tegenwoordige leden, waren van een ander gevoelen; en ofschoon zij ook duidelijk inzagen, dat er hier van geene andere dan voorloopige maatregelen sprake kan zijn, *keurden zij echter deze voordragt in strijd èn met de belangen van den nieuwen polder, èn met die der naburige gemeenten.*

Wat zal toch, in de eerste plaats, het vermoedelijk gevolg van deze indeeling zijn? Zij, die zich in den Haarlemmeer-polder nederzetten, zullen natuurlijkerwijs gemakshalve hunne woningen opslaan zoo nabij mogelijk aan de gemeenten, waaraan voorloopig de verschillende gedeelten van dien polder worden toegevoegd; en van lieverlede zullen zich nieuwe polder-gemeenten vestigen in de nabijheid van den ringdijk, terwijl het meer binnenwaarts gelegen gedeelte nagenoeg onbewoond zal blijven. Als dan het tijdstip eener definitive verdeeling zal zijn aangebroken, zullen de bezwaren van dien aard zijn, dat men er tegen op zal zien de nieuwe gemeenten, die zich dan met de thans bestaande vereenzelvigd zullen hebben, daarvan te scheiden. Bewijzen voor deze meening liggen voor de hand in hetgeen met Eijenlands, den Wilhelmina polder en de Scherimer is gebeurd. Daarenboven zullen, waar zoo vele gemeenten hare *eigene belangen* meer buiten dan in den polder hebben, de maatregelen van algemeen belang voor dien polder moeijelijker tot stand komen, en zal dus wezenlijke eenheid ten deze worden gemist.

Hierbij komt dat door deze voordragt de aangrenzende gemeenten, vooral in hare geldelijke belangen, worden benadeeld. Zij zullen toch, zoolang de provisionele toestand duurt, de lasten hebben en de kosten dragen uit de toevoeging voortvloeijende: bijv. de verzorging der armen; de handhaving der politie, zonder aanstelling van meerdere veldwachters niet te verzekeren; het aanschaffen en bijhouden van nieuwe registers voor het kadaster, den burgerlijken stand, en meer andere; en als de hulpbehoevende toestand heeft opgehouden, zal de eindregeling haar berooven van de lusten en voordeelen, die zij zouden kunnen trekken en waarop mogelijk wel eenige aanspraak zal worden gemaakt.

Behalve op deze bezwaren meenden deze leden ook nog te moeten wijzen op de moeijelijkheden en verwarringen, die te wachten zijn bij de eindregeling, als de scheiding en verdeeling van al wat tot de gemeentelijke administratie behoort zullen moeten worden bewerkstelligd, zoowel met opzigt tot de thans voorgestelde toevoeging als tot de nieuwe provinciale en gemeentelijke indeeling. Het is dus wenschelijk, ter gemoetkoming ook in dit dubbel bezwaar, zooveel mogelijk de vorming van afzonderlijke gemeenten in den Haarlemmermeer-polder zelven voor te bereiden. Om al deze redenen begrepen deze leden het voorstellen van andere tijdelijke maatregelen in nadere overweging te moeten geven.

3. Er wordt gewaagd van eene te geven *schadeloosstelling* ingeval de geheele polder onder ééne provincie mogt worden gebragt. Er waren leden, die deze uitdrukking minder juist gekozen achtten, waar er geene quaestie kon zijn van eigendoms-afstand of verkregen regt. Mogt het *algemeen rijksbelang* dergelijken maatregel medebrengen, dan zou er sprake kunnen zijn van de eene of andere *schikking* of *indeeling van gemeenten* bij de regeling van de provinciale grensscheiding. Eene eigenlijk gezegde *schadeloosstelling* kon hier niet worden ingeroepen.

4. Bij gelegenheid van deze gedachtenwisseling over de provinciale grensscheiding, wenschten enkele leden duidelijker in de wet zelve te hebben uitgedrukt, dat ook de bij dit ontwerp voorgestelde *provinciale* verdeeling slechts *voorloopig* is. Dit is niet te betwijfelen, indien men de Memorie van Toelichting raadpleegt, maar de ondervinding heeft geleerd, dat aan den inhoud dier stukken later niet altijd evenveel waarde wordt gehecht, en uit het wetsontwerp op zich zelf blijkt het voorloopige van den maatregel niet volkomen duidelijk.

5. Ook is er gevraagd, hoe er in dezen gehandeld zal worden met betrekking tot de Kroondomeinen en verveeningen? Men meende, dat er alleen bij den verkoop vrijdom van de novale tienden, het Rijk toekomende, was gegeven.

Op het stuk van verveeningen bestaan er, zoowel in de verschillende provincien als in gemeenten van dezelfde provincie, verschillende verordeningen. Is daaromtrent niets bepaald, dan wenschte men te weten, of uit deze en nadere verdeelingen geene moeijelijkheden voor de verveeners zouden kunnen ontstaan.

's Gravenhage, 22 Junij.

Z. M. heeft aan H. Merkes Lange, uithoofde van verandering van woonplaats, eervol ontslag verleend als luit.-kolonel, kommandant van de dienstdoende schutterij te 's Hertogenbosch, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezene belangrijke diensten.

* Z. K. H. Prins Frederik is heden nacht van het Loo op HD. buitengoed het huis de Paauw aangekomen en H. K. H. de Prinses wordt heden insgelijks aldaar terug verwacht.

* In de Residentie is aangekomen en aan het *Hôtel de l'Europe* afgestapt de generaal Falter en de oud-gouverneur van de Molukken, de heer Servière.

* Heden middag zal aan het *Hôtel Paulez* door de leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal aan den voorzitter dier vergadering een diner worden aangeboden.

* Heden middag zal door den heer staatsraad Mr. Faber van Riemsdijk, voorzitter van de permanente commissie van de Maatschappij van Weldadigheid, een luisterrijk diner gegeven worden, dat met de tegenwoordigheid van Z. K. H. Prins Frederik zal worden vereerd.

* De Minister van Financiën heeft den 17 dezer vastgesteld de 124ste loterij. Zij zal bestaan uit 20,000 loten, 10,000 prijzen en 2 premiën. Er zullen 1000 loten voor den inlegprijs worden afgegeven. De collecte zal geopend worden op Maandag 17 en gesloten op Zaturdag 29 Julij aanst. De trekking der eerste klasse zal aanvangen den 14 Augustus. De laatste 100 nommers zullen op 3 November 1854 worden getrokken.

* De schilderij door den heer C. L. W. Dreibholtz vervaardigd, die dezer dagen aan Z. Exc. den heere Lomonoshoff, Russisch minister bij het Ned. Hof, ter bezigtiging was aangeboden, is den 9 dezer door Z. Excell. aangekocht. Men weet, dat deze schilderij voorstelde het gevecht van de Russen tegen de Turken, te Sinope.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken is met ingang van den 1sten Julij benoemd, tot opzigter van den waterstaat van de 2de klasse A. Fagel, thans opzigter van de 3de klasse.

Bij den Minister van Financien is ontvangen een muntbiljet van *f* 10, door een onbekende, onder het postmerk Zevenbergen van 17 dezer, tot voldoening van aan het Rijk verschuldigde, doch in der tijd te min betaalde gelden ingezonden.

De Fransche oorlogskotter *Favorite* is den 20 dezer van het Nieuwe Diep te Hellevoetsluis teruggekomen.

Met den 1sten Julij e. k. worden de kantoren van den Rijkstelegraaf te 's Hertogenbosch en Maastricht voor de buiten- en binnenlandsche dienst opengesteld.

Volgens den staat van de opbrengst van de Aken-Maastrichtschen spoorweg over de maand April en Mei zijn er vervoerd in April 7,075 reizigers, opbrengende *f* 3,432 en in Mei, 9,496 reizigers, opbrengende *f* 4,907.52, benevens 2,890,580 ned. pd. en 3,782,450 ned. pd. goederen, opbrengende *f* 2,491.42 en *f* 3,559,89½. Voorts zijn verkocht: in April 68.850 ned. pd. schaalkolen en 25,232 halve mudden gruis, en in Mei, 14450 ned. pd. schaalkolen en 40,498 halve mudden gruis, opbrengende *f* 6,784.97 en *f* 9,661.53. De totale opbrengst van die maanden was *f* 12,728.39½, te zamen *f* 30,857.94½.

Men verneemt, dat de heer procureur-generaal bij het prov. geregtshof in Noord-Holland heeft afstand gedaan van de voorziening in cassatie in de zaak van Jhr. M. Salvador en S. Fongers. Alzoo is, volgens het arrest van het hof, het vonnis vernietigd van de regtbank te Haarlem, tegen die twee heeren uitgesproken en de vervolging tegen hen geschorst, tot dat een afdoend onderzoek zal zijn ingesteld van de feiten en bezwaren, door hen tegen de heeren Jhr. Quarles van Ufford en Gerlings ingebragt en waarvoor zij, op verzoek van die heeren, door het O. M. wegens laster waren vervolgd.

De Stedelijke Raad van Amsterdam heeft bekend gemaakt, dat hij het legaat van de voortreffelijke verzameling schilderijen, door wijlen den heer Van der Hoop aan die stad vermaakt, zijns ondanks niet kan aanvaarden, daar hij meent de ingezetenen niet met eene renteloze uitgave van ruim *f* 50,000, zijnde het bedrag der successieregten, te mogen bezwaren. Daarop is door de Heeren Mr. H. J. Koenen, J. J. A. Sinthagens, F. de Wildt, Jacob de Vos Jzn., J. Wiltering, C. J. Fodor en Mr. C. E. Vaillant aan de ingezetenen eene circulaire gerigt, waarbij zij hun aansporen die som door vrijwillige bijdragen bijeen te brengen, ten einde die Kunstschat niet voor de stad te doen verloren gaan.

Gisteren hield de Ned. Maatschappij ter bevordering der Pharmacie hare negende Algemeene Vergadering te Amsterdam, onder voorzitterschap van den Heer L. Alma, die de Vergadering met eene korte, maar belangrijke rede opende. Verschillende onderwerpen werden daarna achtereenvolgens behandeld.

Aanstaanden Zaturdag zal van de werf *Koning Willem*, van de heer A. van der Hoog, te Amsterdam, van stapel loopen het schoonerschip *Catharina Hermanna*.

Men verneemt, dat de heer postdirecteur J. J. A. Creighton benoemd is als zoodanig te Haarlem, en daarentegen de postdirecteur N. Westerouen van Meeteren is als zoodanig te Middelburg aangesteld.

Directeuren der Zuid-Hollandsche Maatschappij tot Redding van Schipbreukelingen te Rotterdam hebben in hunne jongste vergadering besloten uit te reiken: de groote zilveren Medaille en een loffelijk getuigschrift aan F. Klomp, kapitein van het Ned. barkschip *Twee Antonijs*, van Rotterdam, wegens het redden van 12 personen van het verbrande Hamburger barkschip *Capelle*, kapt. Johann Hauschild, komende van Cochin; deze personen zijn veilig te Brouwershaven aan land gezet; twee schepen waren de in den grootsten nood verkeerende schipbreukelingen voorbij gevaren, zonder acht op hen te slaan. Voorts is uit het fonds van mej. Ida Maria de Raath aan onderscheidene weduwen van op zee omgekomene zeelieden onderstand verleend.

Den 20 dezer overleed te Arnhem na eene langdurige ziekte, de heer M. H. Conrad, lid van den gemeenteraad aldaar, en hoofd-ingenieur van den waterstaat in Gelderland, in den ouderdom van 56 jaren. Hij was een bekwaam en algemeen geacht persoon.

In Mecklenburg worden, op den 1sten Julij e. k. telegraafkantoren geopend te Rostock en Wismar. Aan deze kantoren worden mede berigten in de Engelsche taal aangenomen. Met denzelfden dag wordt aan het kantoor te Schwerin eene doorgaande nachtdienst in werking gebragt. Te Zittau, in het koningrijk Saksen, wordt met den 1sten Julij een telegraafkantoor opengesteld. Daarentegen is het Wurtembergsche telegraafkantoor te Unterturkheim gesloten. In Frankrijk zijn telegraafkantoren geopend, te Alencon, Guéret, le Puy en Tulle.

Het proces-verbaal van de vergaderingen der Staats-commissie, welke in 1853 de rekening der koloniale geldmiddelen heeft onderzocht en goedgekeurd, vermeldt o. a. inlichtingen omtrent de wenschelijk geachte kolonisatie van Suriname; dat eene commissie van deskundigen uit Zuid-Duitschland zich derwaarts had begeven; dat men op een gunstig resultaat mag vertrouwen, maar dat de uitslag dier bemoeijingen nog niet bekend is; dat er geene ongunstige berigten zijn ontvangen omtrent eene kolonisatie aan Zwitsers aan de oevers van de Coppename en zeer gunstige ten gezigte van eene nederzetting van Duitschers van de oevers der Marowijne. Dat eene herziening van de burgerlijke pensioenen in Ned. Indie, ook met het doel om daarin vermindering te brengen, in het belang van den dienst ongeraden is; dat eene proefneming om tabak en katoen op de kust van Guinea te planten niet is geslaagd; dat de tinmijnen op Banka gunstige resultaten opleveren, zoodat zij in 1853 91,249 pikols hebben opgeleverd, en dat de exploitatie op Billeton dit jaar denkelijk 3,300 pik. zal opleveren; dat de steenkolen mijnen op Borneo in 1853, [illegible] ton (elk à 2000 pond) hebben opgeleverd, en dat het onderzoek naar die grondstof ongunstige resultaten op Makassar heeft opgeleverd.

Men meldt uit Middelburg dd. 18 Junij:

Lasterlijke geruchten worden verspreid ten opzigte van zekeren brief, aan de kiezers van het district Zierikzee, alsof de heer Anemaet dien had laten verspreiden. Met

zekerheid kunnen wij melden, dat de tot lid der Tweede Kamer, tot onze vreugde, verkozen heer Mr. S. H. Anemaet van dien, door eenige zijner staatkundige vrienden gestelden en verzonden brief, niets heeft geweten. Daarentegen vernemen wij, dat de kiezers-vereeniging *Koning en Vaderland* alhier (bestaande uit 6 à 7 personen) niets geweten heeft van de, op haren naam, in de *Midd. Ct.* geplaatste aanbeveling van den alhier gekozen heer Mr. J. J. Slicher van Domburg. (*Pr. Zeeuwsche Ct.*)

◁ **Middelburg**, 21 Junij. Bij een arrest van het provinciaal geregtshof van Zeeland van gisteren, is Augustinus Adriaanse schuldig verklaard aan moedwilligen doodslag alhier gepleegd, aan den persoon van Fidêle Amand du Pré, in den avond van 19 Februarij, (waarvan toen gewag gemaakt is), doch niet schuldig aan moedwillige verwonding van eenig ander, en dien tengevolge veroordeeld tot het ondergaan van het zwaaijen van het zwaard over het hoofd en een tuchthuisstraf van 12 achtereenvolgende jaren.

: **Zutphen**, 21 Junij. Omtrent mijn vorig berigt over den gehouden wedren was ik in zooverre verkeerd ingelicht, dat alleen Zutphensche officieren aan dien wedren hebben deelgenomen, terwijl een paar Deventersche de feestelijkheid slechts hebben bijgewoond. Wijders, dat niet 3 maar slechts 1 prijs, het paard namelijk, is uitgeloofd geworden, en dat de 2 andere prijzen aan andere regementen tot hetzelfde doel waren ten geschenke gegeven.

— Bijna dagelijks hebben wij hier zware onweders en vernemen van verschillende kanten, dat door het inslaan van den bliksem brandgevallen hebben plaats gehad.

— De volksfeesten hier de vorige week gehouden, zijn tot algemeen genoegen en in de beste orde afgeloopen.

Heusden, 17 Junij. De gisteren plaats gehad hebbende verkiezing voor een lid der provinciale staten van Noord-Brabant, heeft tot resultaat gehad, dat er moet overgestemd worden tusschen de HH. Mr. A. J. Korteweg, advocaat te 's Bosch, die 246 en Dr. C. A. Drossaert van Drongelen, die 217 van de 751 ingekomen geldige stemmen hebben bekomen.

Roozendaal, 21 Junij. Het bevestigt zich thans dat de inwijding van den spoorweg op 26 Junij vastgesteld is; zijnde heden de ingezetenen van wege burgemeester en wethouders verzocht, door het uitsteken der vlaggen als anderzins allen luister aan het feest bij te zetten, terwijl men reeds aan het werk is om het stationsplein en de gebouwen een feestelijk aanzien te geven. Men verneemt dat er reeds verscheidene uitnoodigingen zijn rondgezonden tot bijwoning van het feest, ook aan de beide hier bestaande harmoniën; maar overigens is nog geen programma der plegtigheid bekend gemaakt. De opening voor het publiek is op 23 Junij bepaald.

Varia.

Rusland's Financiën.

Al hetgeen Rusland betreft, moet tegenwoordig belang inboezemen, te meer, omdat er weinig omtrent den inwendigen toestand van dat Rijk bekend is. Wij gelooven onze lezers dus geene ondienst te doen door hun bekend te maken met een overzigt van den toestand der Russische financiën, door den Franschen *Moniteur* medegedeeld. Het luidt aldus:

Volgens de laatst in Rusland openbaar gemaakte staatsstukken, zou de geheele binnen- en buitenlandsche schuld van dat Rijk, op 1 Januarij 1853, hebben bedragen, 401 millioen zilveren roebels (1,604 millioen francs), te weten:

Aandeel van Rusland in de zilveren roebels.

Vroegere Hollandsche leening.	33,100,000
Tweede Hollandsche leening	24,049,000
Vlottende binnenlandsche schuld	110,867,055
Doorloopende binnenlandsche en buitenlandsche renten.	223,861,476
Diverse schulden.	5,280,000
	401,552,111

Rusland heeft ook nog andere verpligtingen ten zijnen laste, als:

1°. het remboursement der zoogenaamde *credietbilletten*, betaalbaar aan toonder, die geene renten opleveren, die gewaarborgd zijn door de in het fort van St.-Petersburg gedeponeerde kostbare metalen en die men als eene soort muntpapier kan beschouwen;

2°. het remboursement der zoogenaamde *seriebilletten*, die naar de behoefte van de schatkist worden uitgegeven, betaalbaar na acht jaren, na de uitgifte en tegen eene rente van 4⅜ pct. uitgegeven;

3°. de waarborg door het Gouvernement aan alle openbare crediet-inrigtingen gegeven, zooals de lombarden te Moskou en te St. Petersburg, de banken van leening en van handel te St. Petersburg, Moskou, Riga, Odessa, Kharkhoff en elders, een waarborg, die het crediet van die inrigtingen en dat van den Staat *vereenzelvigt*.

De dienst van de voortdurende renten vormt eenen onbeduidenden lastpost voor de schatkist, dewijl het kapitaal van die schuld het cijfer van 227 millioen zilveren roebels niet te boven gaat; maar het gewigt en vooral de aard der overige schulden schijnt voor de Russische finantien met een zeker gevaar in de tegenwoordige omstandigheden te dreigen.

Zoo bedroeg de som der *credietbrieven*, den 13 Januarij 1853 uitgegeven, 311 millioen zilveren roebels, die echter gewaarborgd waren door een depôt in het fort van 146 millioen roebels, eene allezins voldoende evenredigheid. In Maart 1854 bedroeg dat reservefonds in metaal slechts 116 millioen roebels, en sedert dien tijd is het nog meer ingekrompen, maar het is moeijelijk die inkrimping te bepalen, even als de vermeerdering, die sedert achttien maanden in de circulatie der crediet-billetten heeft moeten plaats hebben.

De *seriebilletten*, eene soort van schatkistbilletten, worden steeds bij serien van 3 millioen zilveren roebels uitgegeven. Den 1 Januarij 1853 waren er negentien serien in omloop, dat is voor 57 millioen roebels.

Sedert zijn er eerst zes nieuwe serien uitgegeven en zeer onlangs nog twee andere gezien, dat is voor 24 millioen roebels, te voegen bij de overige, zijnde dus eene totale som van 81 millioen, roebels in de gedaante van billetten, die op bepaalde tijden, betaalbaar zijn. De uitgifte van deze billetten heeft plaats bij keizerlijke ukasen, terwijl die der credietbilletten plaats heeft of verminderd wordt, zonder dat het publiek er kennis van erlangt.

Het grootste gevaar volgt ongetwijfeld uit den waarborg, die aan de openbare crediet-instellingen is gegeven. Deze talrijke en belangrijke inrigtingen en die onder toezigt van den Staat worden bestuurd, nemen depôts aan, die men binnen korten tijd kan opeischen. Het bedrag der sommen, die aldus onder verschillende titels waren gedeponeerd, bedroegen, den 1 Januarij 1853, 806 millioen zilveren roebels. Het gevaarlijke van den toestand ligt niet alleen in de massa der opeischbare kapitalen, maar wel daarin, dat een belangrijk gedeelte dezer kapitalen vast staat door het gebruik dat de openbare kassen daarvan naar buiten maken, door leeningen op onroerende goederen, die jaarlijksch bij gedeelten afgelost worden.

De lombarden, die sedert 125 jaren in Rusland werken en die de plaats innemen van banken van leening, van spaarkassen en kassen van grondcrediet, hebben ook 463 millioen roebels geleend, bij hypotheken op 5,200,000 boeren en op een zeker aantal huizen.

Ten einde den finantielen toestand te resumeren, voor zoo verre betreft de drie soorten obligatien, waarvan wij gesproken hebben, zullen wij herinneren. 1o. dat op 1 Jannarij van het vorige jaar de in omloop zijnde credietbilletten 411 millioen zilveren roebels bedroegen, gewaarborgd door een reservefonds in metaal van 146 millioen roebels; dat de *seriebilletten* op hetzelfde tijdstip een totaal van 57 millioen vormden; 3°. dat de depôts in de verschillende openbare crediet inrigtingen een geheel van 806 roebels uitmaakten, die steeds opeischbaar zijn.

Van den anderen kant wordt de begrooting der inkomsten in Rusland op 200,000,000 roebels geraamd, wanneer de helft door de inkomende en uitgaande regten, en door de pacht der sterke dranken wordt opgebragt. De gematigdste berekeningen geven een te kort van 40 millioen roebels, in deze twee bronnen van inkomst, veroorzaakt door de tegenwoordige omstandigheden. Met inkomsten, die tot 150 millioen roebels gedaald zijn, is de Russische schatkist dus verpligt de uitgaven te dekken, die natuurlijkerwijze door den staat van oorlog vermeerderd zijn.

Tot nog toe is in de openbare dienst voorzien door en heeft het Gouvernement gebruik kunnen maken van de volgende buitengewone hulpmiddelen als:

1°. Het heeft het reservefonds in metaal, en het fonds te St. Petersburg met 30 millioen roebels verminderd.

2o. Het heeft waarschijnlijk het getal der in omloop zijnde *credietbilletten* verminderd; waarvan de in circulatie gebragte evenredigheid niet ongelijk is ten gevolge van het aangeduide reservefonds, dat voor het oogenblik aan elke aanvraag tot inwisseling is gereed, kan voldoen en het vertrouwen levendig houden.

3o. Het heeft nieuwe *stembilletten* uitgegeven tot een bedrag van 24 millioen roebels, die door den handel zijn aangenomen, en geenerlei verlies aan waarde hebben ondergaan.

4°. Het heeft bij de publieke kassen, fondsen opgenomen, waarvan het bedrag niet bekend is, maar dat belangrijk moet zijn, wanneer men dit naar het feit beoordeelt, dat de lombard te Moskou alleen op eenmaal, naar men verzekert, de som van 19 millioen roebels heeft genomen.

Hoezeer het vertrouwen in de billetten op dit oogenblik nog voldoende schijnt, dank zij de juistheid der inwisselingen en het vertrouwen in de handelingen der Regering, kan men voorzien, dat de middelen, waartoe men tot nog toe toevlugt heeft genomen, niet voorzien kunnen in de aanvragen, die zekere grenzen te boven zouden gaan. Zoo kan het reservefonds in het fort, dat in Maart ll. nog 116 millioen roebels bedroeg, ongetwijfeld nog ingekrompen worden; maar men moet niet uit het oog verliezen, dat het onvermijdelijk moet blijven bestaan, ten einde de circulatie der *crediet-billetten* in stand te houden, en dat de eerste weigering, om die billetten tegen klinkende munt in te wisselen het teeken van eene ernstige geldcrisis zou zijn. Zoo hebben ook de twee laatste uitgiften van *seriebilletten* voorzien aan de algemeen gevoelde behoefte aan eene grootere hoeveelheid muntpapier, dat eerst na een langer tijdperk inwisselbaar zou zijn, maar het is denkbaar, dat eene derde soortgelijke operatie een min gunstige indruk zou te weeg brengen.

Eindelijk heeft de bloeijende toestand der openbare crediet-inrigtingen toegelaten, dat zij hunne overschotten van de kas onttrokken, maar zij kunnen zich niet ontdoen van het gedeelte, dat vereischt wordt voor de dagelijksche dienst; en neemt men in aanmerking, dat elk inbrenger het regt heeft het certificaat van zijn depôt tegen *billetten* te verwisselen, dan is het blijkbaar, dat de inrigtingen op den dag, waarop het plaatscrediet mogt te wankelen, en waarop de aanvragen van betaling het gewone cijfer zouden overtreffen, al slechts met 100 of 200 millioen roebels, daar zouden kunnen voldoen, dan wanneer het Gouv de geheele som der reeds in omloop zijnde *crediet* met dat bedrag vermeerderde.

Onderstel eens dat die som, in plaats, even al Januarij 1853, 311 millioen roebels, tot 4, 5 of derd millioen roebels gestegen was, terwijl het rese in klinkende munt, reeds terzelfder tijd van 146 roebels tot 116 millioen was ingekrompen, en no zou afnemen ten gevolge van de stijgende behoef ongenoegzaamheid der inkomsten, dan zou er well ander hulpmiddel meer overblijven, dan het uitv van eene ukase, waarbij de vrijheid, om de *crediet* tegen klinkende munt in te wisselen, zou worden g

Deze *gedwongene koers*, die aan dat papier zou gegeven, en aan geen toezigt onderworpen zou niet worden gelijk gesteld met den in 1848 genom regel, ten opzigte van de billetten van de Fransch daar deze elke week het bedrag der door die bille tegenwoordigde waarde deed kennen; dit hulpmid dan ongetwijfeld het kwaad verergeren, dat het z ten voorkomen.

De handel, de landbouw en de nijverheid kwijn in Rusland, zoowel door de bezwaren, verbonden uitvoer te lande, door de onmogelijkheid om te verzenden, en door het staken van den ruilhan China, dat zelfs aan een burgeroorlog ten prooi, door de weigering der buitenlandsche handelaren, hunne committenten het langdurige crediet toe t dat zij tot nog toe genoten hadden. De stremming handel heeft ten gevolge moeten hebben, dat de a tot remboursement bij de openbare instellingen zijn derd. Indien het crediet van den Staat en van de kassen nog niet regtstreeks is aangetast, zoo moet d door den tijd geschieden. De dag, waarop de S ophouden, zijn papier tegen klinkende munt in te zou het sein van eene gewigtige krisis zijn, en i oorlog lang voortduurt, moet dit toch onvermijdel hebben.

223ste Nederlandsche Staats-Lote

8e LIJST. 5e KLASSE.
Uitgekomen hooge prijzen:
N°. 14329 *f* 10,000; N°. 9504 *f* 1000.

Prijs-Courant der Effecte

AMSTERDAM, 22 Junij 1854

Nederland.	Pct.		**Rusland.**		
Ned.W.Schuld.	2½	58 11/16 7/8 3/4		Pct.	
Dito Certificat. .	3		*Hope*1798/1816	5	99
Dito Dito . .	4	88 1/2 1/4	Dito 1828/1829	5	99
O. I. Leening. .	4		Cert.1831/1838	5	
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	8
Hand.-Maats. .	4½		Dito *Hope* . . .	4	7
Belgie.			Dito *Stieglitz* .	4	7
Certificaten. . .	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild* .	2½	47 9/4	Inschr. Assig. .	6	
Frankrijk.			Certific. dito. .	6	
Obligatiën . . .	3				
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	19½ 9/16	Obligatiën . . .	4	6
Dito Buitenl. .	3				
D° Binnenl.⁶/m.	3	36 9/16 3/4 11/16	**Oostenrijk.**		
Bew. Sp. Com.		4⅝	Metalliek . . .	5	6
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	7
Portugal.			Dito letter B. .	5	9
Londen nieuwe.	5	36½ 5/8 9/16	Dito 1847 . . .	2½	
Dito uitgest . .	4		Dito 1851/1852	2½	

Braz., bij Roths. p. s. 500 5 pct. 96; Phila actien 3½, 9/16; Mexic., te Londen, 3 pct. 22 3/16, Onb. 22 3/16, 5/16, ¼; Gren. Onb. 17 5/16, ⅜; Ecuado Peru 4½ pct. 64½, ⅞, ⅝.

Van de genoteerde fondsen was inzonderheid de gunstig gestemd in Holl. en Russische. Terwijl alle soorten zeer vast op hun vorig standpunt sluiten, ma in Oostenrijksche, Spaansche en Portugeesche.

FRANKFORT, Woensdag 21 Junij. 5 pct. Spanje binn. 3 pct. 36¼; dito 1 pct. 19 9/16; W 118; dito op Parijs 94¼; dito op Weenen 92½.

LONDEN, Woensdag 21 Junij. Consols op Mexico N. 3 pct. 24¼, 24⅜; Peru N. 4½ pct. dor 4, 4⅛; Gren. Uitg. 6⅜, 6¾; Sardinie 5 pct. 1 pct. 20, 20⅛; dito 3 pct. buit. 40½; dito Ge dito Passive 4¼; Russen 4½ pct. 85, 85½; dito Holl. 4 pct. 90; dito 2½ pct. 60¼.

De slotbeurs was williger op de tijding van der belegering van Silistria.

Nabeurs: Consols 94; Mexico 24⅜; Peru 6 6⅝ à ¾; Spanje 20¼ à ½; Ecuador 4 à 4½; Zeer vaste markt.

PARIJS, Woensdag 21 Junij. Fr. 4½ pct. op 3 pct. 73.10; Sp. Binn. 3 pct. 37¼; N. Meta

WEENEN, Woensdag 21 Junij. N. Metall actien 1285; Zilver 31½; Goud 36¼; Wissel Parijs 152¾.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's G